

י"א תשרי תשע"ב
09 אוקטובר 2011

לכבוד:

ועדת הערר המחוזית צפון
לב העסקים, ת.ד. 1221, נצרת עילית, 17110

העוררות: 1. המשרד להגנת הסביבה מחוז צפון.

2. משרד הבריאות מחוז צפון

- נ ג ד -

המשיבים: 1. הועדה המקומית לתכנון ובנייה – עיריית עכו

2. קבוצת עזריאלי (קניית השלום השקעות בע"מ) – היזמים

3. איגוד ערים לכיבוי אש גליל מערבי

הנדון: ערר על החלטת הועדה המקומית לתכנון ובנייה "עכו" מס' 201107 מיום 28.8.11

בדבר מתן היתר לאכלוס קניון מסחרי עזריאלי

מוגש בזאת לועדת הערר הנכבדה ערר על החלטת הועדה המקומית לתכנון ובנייה עיריית עכו (להלן: "הועדה המקומית") מיום 28.8.11.

המשרד להגנת הסביבה

המלאכה 3, ת.ד. 575, נצרת עילית, 17105 | טל': 04-6059146 | פקס: 04-6020590
www.sviva.gov.il | eliorl@sviva.gov.il

ההחלטה נשוא ערר זה פורסמה ביום 31.8.11, כך על פי התאריך המופיע על ההחלטה שהגיעה לידינו, (ומצ"ב בנספח מס' 1) הפרוטוקול הגיע למשרדי הועדה המחוזית בתאריך 11.9.11. למשרדנו הגיע הפרוטוקול המאושר רק בתאריך 5.10.11.

אנו פונים לוועדה מכובדת זו על מנת שתורה לבטל את החלטת ועדה מקומית עכו משיבתה ביום 28.8.11, שבה אישרה מתן טופס לאכלוס מבנה מסחרי, תוך הסרת תנאי אישור המשרד להגנת הסביבה/איגוד ערים לאיכות הסביבה גליל מערבי, חרף התנגדותו הנחרצת של המשרד להגנת הסביבה.

אנו סבורים כי החלטת הועדה לוקה בחוסר סבירות קיצוני, הואיל ועמדת המשרד להגנת הסביבה - כגורם מקצועי האמון על הגנת הסביבה - לא נשקלה כראוי, ובכך חוטאת הועדה במילוי תפקידה שעה שהיא מתעלמת מעמדה של גורם מקצועי המתריע מפני סכנה ממשית הנשקפת לסביבה ולחיי אדם.

להשלמת התמונה נביא רקע כללי אודות השתלשלות העניינים :

1. חב' עזריאלי (להלן - היזם) יזמה הקמת קניון מסחרי בשטח המוגדר עפ"י תוכנית מאושרת ג/3192 לתעשייה ומלאכה זעירה בצמוד למפעל קיים "שטראוס גלילות", על שטח שנקנה על-ידם שפעל בו מפעל טמבור שנסגר.
2. אנו לא היינו מעורבים בשלבי התכנון הראשוניים והתוודענו לתוכנית רק בראשית 2010, כשהגיעה הבקשה להיתר לחוות דעת ל-א.ע.גליל מערבי לאיכות סביבה.
3. מאחר שהקניון יועד לקום על קרקע המוגדרת "שטח לתעשייה ומלאכה זעירה" פנתה העירייה לעו"ד פרזנצ'בסקי על מנת לקבל חוות דעת משפטית האם הדבר אפשרי מבחינה סטטוטורית.
4. ב- 1.3.09 ניתנה חוות דעת של היועץ המשפטי של הועדה המקומית, עו"ד פרזנצ'בסקי, כי ניתן לאשר בקשה להיתר למסחר באזור המיועד למלאכה ותעשייה זעירה על פי תכנית ג/ 3192 החלה במקום, וזאת משום שתכנית המתאר של העיר עכו, ג/849, מאפשרת שימושים מסחריים בשטח המיועד למלאכה ותעשייה זעירה. (ראה נספח מס' 1)
5. ב- 24.8.09 הוגשה לוועדה מקומית עכו בקשה להיתר בניה למבנה המסחרי. הבקשה לא אושרה. הועדה המקומית קבעה שהיא תומכת בתכנון, אבל על מנת לאשר את הבקשה נדרש לאשר תכנית מפורטת בסמכות הועדה המקומית לשינוי תוואי דרך, תכנית עכ/מק/15. בהחלטת הועדה כתוב בין היתר "יש להמציא אישור איגוד ערים ולמלא אחר תנאיו". (ראו נספח מס' 2).
6. ב- 19.1.2010 הופקדה תב"ע מס' עכ/מק/15, בסמכות הועדה המקומית שעיקרה שינוי לתכנית ג/849 (96). שמה של התכנית: "מרכז עזריאלי למסחר בעכו", ומטרתה: לאפשר הקמת קניון מסחרי. התכנית אושרה בוועדה לתו"ב עכו (התכנית נעשתה ואושרה כדי להסדיר קווי בנין, שצ"פ וכיו"ב) - פורסמה ב"פ ב-26.7.2010. על פי חוות דעת מתכנן המחוז, תכנית זו לא נדרשה לאישור השר, וזאת על פי חוות הדעת של היועץ המשפטי של הועדה המקומית מתאריך 1.3.09 (ראו נספח מס' 1).

7. ב- 20.1.10 הוצא על ידי רשות הרישוי היתר לבקשה 20090203 לעבודות ביסוס למרכז מסחרי וחניה. ב- 26.4.10 התקיים דיון בוועדה המקומית למתן היתר למבנה המסחרי. בדיון הוחלט לאשר את הבקשה בכפוף לעכ/מק/15 המופקדת. בהחלטת הוועדה כתוב בין היתר "יש להמציא אישור איגוד ערים ולמלא אחר תנאיו". בעת הדיון בוועדה הובהר כי המשרד להגנת הסביבה ואיגוד ערים לאיכות הסביבה מתנגדים להקמת הקניון. (ראה נספח מס' 3)
8. ב- 6.6.10 התקיימה פגישה בנושא בעיריית עכו (ראה נספח מס' 4). בפגישה נכחו נציגי עיריית עכו, נציגי המשרד להגנת הסביבה, שירותי כיבוי והצלה גליל מערבי, איגוד ערים לאיכות הסביבה גליל מערבי ונציגי פיקוד העורף. בסיכום הפגישה הוחלט על הכנת סקר סיכונים על פי תרחישים שניתנו על ידי המשרד להגנת הסביבה, וכן הוחלט כי יש למצוא את שביל הזהב בין פיתוח העיר למזעור הסיכון. בישיבה דובר על קביעת ישיבה מטעם ראש העיר עכו עם מנכ"ל המפעל על מנת לדון בהעברת המפעל ממיקומו הנוכחי.
9. ב- 27.6.10 התקיים דיון של ועדת המשנה של הוועדה המקומית עירית עכו. בסיום הדיון החליטה הוועדה כי מילוי התנאי של אישור איגוד ערים לכיבוי אש והמשרד להגנת הסביבה ידחה, ויהיה תנאי לאכלוס והפעלת המבנה, ולא כפי שנדרש קודם לכן כתנאי למתן היתר הבניה. גם בדיון זה הציג נציג איגוד ערים לאיכות הסביבה גליל מערבי את התנגדות האיגוד והמשרד להגנת הסביבה למתן היתר בניה למבנה. (ראה נספח מס' 5)
10. בדצמבר 2010 הוגש סקר הסיכונים לאיגוד ערים לאיכות הסביבה גליל מערבי, וב-1.8.11 הוגשה הרחבה לסקר סיכונים לאיגוד ולמשרד להגנת הסביבה. על פי סקר הסיכונים "טווח הסיכון" הנדרש מהמפעל על מנת לצמצם את הסיכון הצפוי לאוכלוסיה, שתגיע לקניון, הנמצא בסמיכות למצבורי אמוניה הוא 202 מ', כאשר בפועל המרחק הוא כ-10-7 מ' מקיר הקניון לקיר המפעל.
11. במהלך חודש אוגוסט 2011 התקיימו מספר פגישות בין נציגי העירייה ונציגי היזם למנכ"לית המשרד להגנת הסביבה ונציגים נוספים של המשרד. במהלך כל הישיבות הללו חזרו והבהירו נציגי המשרד את עמדתם, כי אין אפשרות לאשר בסמיכות של מספר מטרים בודדים מבנה של קניון מסחרי ומפעל המחזיק מצבור אמוניה. מאחר שקירבה הזו יוצרת סיכון לאוכלוסיה, ואישור המרכז המסחרי על ידי הוועדה המקומית מחייב מתן התייחסותה למקור הסיכון.
12. ב- 28.8.11 התקיימה ישיבת הוועדה המקומית עירית עכו לצורך מתן טופס אכלוס למבנה הקניון. בישיבה זו החליטה הוועדה להסיר את התנאי של אישור המשרד להגנת הסביבה מרשימת התנאים הנדרשים לצורך מתן טופס אכלוס. (ראה נספח מס' 6)

עמדת המשרד להגנת הסביבה:

13. בראשית דברינו נבקש להבהיר כי הלכה היא שעל מנת שרשות מנהלית (ועדה מקומית) תמלא את תפקידה כהלכה, שעה שהיא פועלת כרשות מנהלית סבירה, עליה לדאוג תחילה שכל העובדות והנתונים הנוגעים לעניין יהיו לפניו.

14. החלטה מנהלית סבירה חייבת להישען על נתונים בדוקים, היכולים לשמש תשתית סבירה להחלטה ולבססה. כך בענייננו, במסגרת בחינת מלוא העובדות והנתונים הנוגעים להיתר הבניה ושקילת כלל האינטרסים הרלבנטיים, הועדה המקומית אינה רשאית להתעלם מעמדת המשרד להגנת הסביבה בעניין הצורך במרחקי הפרדה ממקור סיכון המכיל חומרים מסוכנים לבין רצפטור ציבורי (= שימוש ציבורי מושך קהל), לרבות הערכת סיכונים ונקיטה באמצעים, אף אם אישור המשרד להגנת הסביבה אינו נדרש לצורך היתר הבניה.

15. קיומה של חובת היוועצות עם גורם מסוים והחובה לקבל את אישורו, אינה שוללת התייעצות עם גורמים מקצועיים אחרים בעלי ידע, ובלבד שקיימת זיקה בין חוות דעתם לבין ההיתר המבוקש, ואין ללמוד על הסדר שלילי לפיו חייבת הועדה המקומית להצטמצם לשיקולי גורמים שאישורם נדרש עפ"י דין. מקום שמתעורר צורך לפנות ולבקש את חוות דעתו של המשרד להגנת הסביבה, הועדה המקומית רשאית ואף חייבת לעשות כן, כדי להבטיח את שלום הציבור. לא זו אף זו, אם הועדה המקומית לא הייתה פונה בנסיבות אלו לקבל את חוות דעתו של המשרד להגנת הסביבה, כי אז דווקא החלטה זו הייתה נגועה בחוסר סבירות.

16. זאת ועוד, ס' 16ב' לתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות), תש"ל-1970 קובע כי רשאית הועדה המקומית לסרב לתת היתר למקום לאסיפות בגלל קרבתו למקום המשמש לאחסנה או לייצור של חומרים העלולים לגרום נזק לאדם או לרכוש, אם קיבלה הועדה חוות דעת מגורם מקצועי בר סמכא כי יש לעשות כן. הדברים מתחדדים שבעתיים לאור העובדה שאותו גורם מקצועי הינו משרד ממשלתי האמון על ההיבטים הסביבתיים, וכן הואיל ומדובר בסכנה מוחשית הנשקפת הן לסביבה והן לחיי אדם.

17. במהלך השנים האחרונות התמודד המשרד להגנת הסביבה עם מקרים רבים של קרבה מסוכנת בין מפעלים למוקדי אוכלוסיה, הן במצב התכנון והן במצב קיים. ניתן לראות מגמה גוברת והולכת של מקרי קירבה בין מפעלים לאוכלוסיה, וזאת, בין היתר, כתוצאה מהפיתוח העירוני הגובר, אשר יוצר ריבוי מקרים של התקרבות בין שימושי קרקע שונים, וכן כתוצאה מהוראותיהן של תוכניות רבות אשר מאפשרות את הקירבה המסוכנת.

18. עקב כך מובאים לפתחו של המשרד יותר ויותר מקרים המעלים את הצורך לקביעת מדיניות ארצית אחידה לעניין מרחקי הפרדה בין חומרים מסוכנים לבין האוכלוסייה. המשרד גיבש מדיניות, השוקלת את הסיכון לחיי אדם הנובע מן הקירבה בין אוכלוסיה לבין מפעלים מסוכנים, וזאת באמצעות קביעת

מרחקי הפרדה מינימאליים ממקורות סיכון נייחים וכן באמצעות אימוץ שיטת הערכת סיכונים דטרמיניסטית. נתייחס למדיניות זו בהמשך.

19. בענייננו שגתה הועדה המקומית עת התעלמה מעמדתו הנחרצת של המשרד להגנת הסביבה שמתנגד למתן היתר, והסתפקה באישור כיבוי אש ודרישות פיקוד העורף. עם כל הכבוד הראוי לאישורם של גורמים אלה, אין בהם כדי לתת מענה להיבטים הסביבתיים החמורים הצפויים בעת אירוע חומרים מסוכנים. ומכל מקום אין בכוחם של דרישות פיקוד העורף כדי להחליף את דרישות המשרד להגנת הסביבה, שהינו המשרד האמון על איכות הסביבה ומניעת מפגעים ומטרדים.

20. אישור כיבוי האש ודרישות פיקוד העורף מתייחסים בעיקר לאירועי חומרים מסוכנים בדגש מיוחד על תרחישי התלקחות ושריפה ותו לא, ואילו משרדנו בוחן את מכלול ההיבטים הסביבתיים, תוך ראייה כוללת של האירוע.

21. המגרש בו אושרה הבניה הוא מגרש שכן וצמוד מדרום למפעל "שטראוס גלילות", בו מוחזקים 17 טונות של אמוניה לצורכי שימוש בתהליך היצור. גז האמוניה (מספר או"ם 1005) הינו גז רעיל וקורוזיבי, הפוגע בכל דרכי החשיפה ורעיל בשאיפה. שאיפת אמוניה בריכוזים העולים על PPM 25-35 עשויה לגרום לנזק חמור לדרכי הנשימה ולריאות ואף למוות.

22. המשרד להגנת הסביבה התריע לאורך כל הדרך כי החלטה לאשר מבנה מסחרי, שימשוך אליו אלפי אנשים, במרחק של מספר מטרים ממצבור אמוניה, היא החלטה לא סבירה, וכי שני שימושים אלה, - מסחר ומפעל המאחסן חומרים מסוכנים - אינם יכולים לדור בכפיפה אחת.

23. הועדה המקומית קבעה את חו"ד המשרד להגנת הסביבה כתנאי למתן היתר בניה. היזם החל בבניה כאשר התנאי הנוגע לחו"ד המשרד להגנת הסביבה לא מולא. הועדה המקומית היתה מודעת לכך, ולכן העדיפה להניח להמשך הבניה ולהעביר את התנאי הנ"ל לשלב האכלוס, שהוא שלב מאוחר, כאשר מדובר על תנאי בסיסי שבגינו יש לבחון האם המיקום לקניון בכלל אפשרי. כאשר עמדת המשרד להגנת הסביבה לא השתנתה גם בעת הגעה לשלב האכלוס, העדיפה ועדה מקומית למחוק את התנאי הנ"ל לחלוטין. בכך סללה את הדרך ליזם הקניון להשלמת הבניה, תוך התעלמות מוחלטת מעמדתו המקצועית של המשרד המופקד על הנושא ומן המשמעות של צעד זה, לרבות סיכון חיי אדם.

24. המשרד להגנת הסביבה אימץ בשנה האחרונה מדיניות למרחקי הפרדה בין מקורות סיכון נייחים לבין האוכלוסייה (ראו נספח מס' 7). זאת, תוך פירוט אופן קביעת מרחקי ההפרדה הראויים בהליכי תכנון ובמצב קיים. קביעת מרחקי ההפרדה נעשית לצורך הגנה על הסביבה ועל בריאות הציבור מתוצאות אירועי חומרים מסוכנים בשגרה, תוך התחשבות בצורכי הפיתוח וניסיון למזער את המגבלות על שימושי קרקע בהינתן משאבי קרקע מוגבלים.

25. במסגרת מדיניות זו נקבע כי "במקורות סיכון המכילים חומרים מסוכנים המופיעים בנספח ב' בכמות וריכוז מעל הקבוע בנספח – ייקבע מרחק ההפרדה בהתאם לתוצאת תרחיש הייחוס, ולא יפחת בכל מקרה מ-100 מטרים כאשר מדובר בחומרים רעילים, או 50 מטרים כאשר מדובר בחומרים דליקים."
26. הנחיות מדיניות מרחקי ההצבה הן כי "כאשר מוגשת למוסד התכנון תוכנית הכוללת רצפטור ציבורי ... ככל שיימצא כי מקור הסיכון מסכן את הרצפטור הציבורי המבוקש יתנגד נציג המשרד במוסד התכנון לאישור התוכנית. במקביל, במקרים המתאימים, ידרוש המשרד ממקור הסיכון לפעול להקטנת הסיכון. ככל שפעילות הקטנת הסיכון תוציא את הרצפטור הציבורי המבוקש מתחום הסיכון של המפעל יסיר המשרד את התנגדותו."
27. חוות דעת מפורטת של המשרד להגנת הסביבה לעניין סקר הסיכונים וטווח הסיכון הנדרש במקרה בו אנו דנים מוגשת במסגרת נספח מס' 8. נביא כאן את עיקרי הדברים.
28. במפעל שטראוס קיימות שתי מערכות אמוניה נפרדות ובלתי תלויות: מערכת מזרחית המספקת קירור בטמפי' 50 מעלות צלזיוס ומכילה 8,800 ק"ג אמוניה, המחולקים על מספר מיכלים הקשורים זה בזה באמצעות צנרת. הרסיברים (מיכל חם בלחץ גבוה) נמצאים במרחק של 43 מטר מהקניון. מערכת דרומית המספקת קירור בטמפי' 45 מעלות צלזיוס ומכילה 8,200 ק"ג אמוניה, המחולקים על מספר מיכלים הקשורים זה בזה באמצעות צנרת. הרסיברים נמצאים במרחק של 19.5 מטר מהקניון.
29. על פי סקר הסיכונים שנערך על ידי יזמי הקניון בעת תרחיש שחרור אמוניה מחתך בצינור עגול בקוטר 1 אינץ' ברסיבר אחד במערכת קירור דרומית טווח הסיכון שהתקבל הוא 273 מטר (PAC2). בעת שחרור אמוניה ישיר מרסיבר אחד בתוך מבנה ממערכת מזרחית (לא חושב שחרור מחתך בצינור עגול בקוטר 1 אינץ'): 134 מטר (PAC2).
30. ניתן לצמצם את מרחק ההפרדה הנדרש באמצעות הפעלה של אמצעים טכניים. המשרד להגנת הסביבה מאשר כל אמצעי העשוי להפחית סיכון, בתנאי שהוא אמצעי פסיבי, כלומר אמצעי שאיננו תלוי בהתערבות כוח אדם או במקור אנרגיה חיצוני, אלא מתפקד מעצם קיומו (דוגמאות: קיר, מאצרה, הקטנת כמות חומר, העברת יחידות או מיכלים ממקום למקום, מבנה סגור, ועוד). אמצעים אקטיביים, לעומת זאת, (המופעלים בעזרת התערבות כוח אדם או מקור אנרגיה חיצוני) אינם קבילים כאמצעים לצמצום טווח הסיכון או מרחק ההפרדה הנדרש. החלטת המשרד הנ"ל התקבלה לאור ניסיון רב שנים עם התעשייה בארץ, שנושא התחזוקה בה לוקה לא פעם בחסר (בדרך כלל תעשייה מבצעת תחזוקת שבר ולא תחזוקה מונעת, משיקולים כלכליים ואחרים). לכן הוחלט להסתמך רק על אמצעים פסיביים - אמצעים אשר תמיד יתנו מענה, בשונה מאמצעים אקטיביים שבעת העדר כוח אדם או מקור אנרגיה חיצוני (כמו הפסקות חשמל, חוסר סולר בגנראטור חירום, משאבות שהתקלקלו ולא תוקנו ועוד) אי כניסתם לפעולה בזמן עלולה להיות בעלת השלכות חמורות על חיי אדם וסביבה. עמדת המשרד הנ"ל התחזקה לאור אירועים שהתרחשו במדינות מפותחות בעולם, כמו פיצוץ מפעל ליצור דשנים בטולוז שבצרפת ופגיעה באזרחים תמימים. עם זאת אמצעים אקטיביים ניתנים לחישוב במסגרת הליך ניהול הסיכונים כאמצעי להקטנת הסיכון, אך לא לצורך הקטנת מרחק ההפרדה המינימאלי הנדרש.

31. אמצעי ההגנה שהוצעו על ידי היזם כללו בין היתר קיר גובל בין הקניון למפעל, מערכת מתזים ואפשרות לכליאת האמוניה בתוך מבנה. לאחר שנותחו כל הנתונים מסקנת אנשי אגף חומרים מסוכנים במשרד להגנת הסביבה היא כי עבור מצב קיים מרחק ההפרדה הינו 111 מטר. לפי ממצאי שתי הערכות הסיכונים שנעשו לקניון (של היזם ושל המשרד) הקניון נופל בתוך טווח הסיכון, וזאת ביחס לשתי מערכות האמוניה - המזרחית והדרומית. הקיר הצפוני של הקניון אינו מקטין את טווח הסיכון במקרה הנדון. מערכת הספרינקלרים (מתזים) שבמפעל מפחיתה את הסיכון באחוזים בודדים, ואין להיאחו בה כאמצעי בעל השפעה גדולה בהפחתת הסיכון, ובכל מקרה מתזים מוגדרים כאמצעי הגנה אקטיבי. כתוצאה מכילאת האמוניה בתוך מבנה, טווח הסיכון קטן בחצי בערך, אך עדיין מסכן אוכלוסיית הקניון במקרה הנדון. מערכות האמוניה מזרחית ודרומית עומדות בקריטריון הקבילות (pac3) לגבי מרחקה מבתי תושבי עכו המתגוררים במרחק של עד 100 מטר ממפעל שטראוס גלילות, אך קיים איום ממשי לחיי אנשים הנמצאים בתוך הקניון ובחניונו.

32. ובהר, כי הצטרפותו של משרד הבריאות לערר אינה גורעת מחוות הדעת שניתנה על ידו לבקשה להיתר הבניה בכל הנוגע לתנאי תברואה ותוכניות ביוב ומים. כאן המקום לציין שבתוכניות שהוגשו בזמנו לחוות דעת משרד הבריאות לא היה מסומן בתרשים הסביבה מוקד הסיכון – מיכלי אמוניה- עובדה שמנעה ממשרד הבריאות להתייחס לנושא. הצטרפותו של משרד הבריאות לערר, כמשרד ממשלתי האמון על בריאות הציבור, נובעת מהעובדה שמדובר במצבורי חומרים מסוכנים הנמצאים בסמיכות ל"רצפטור ציבורי", שבעת אירוע חומרים מסוכנים נשקפת מהם סכנה ממשית הן לסביבה והן לבריאות הציבור

סיכום

המשרד להגנת הסביבה, בתוקף תפקידו כמי שאמון על הגנת הסביבה, מניעת מפגעים ומטרדים, התריע בפני הועדה המקומית מפני ההשלכות החמורות הנוגעות לקרבה מסוכנת בין חומרים מסוכנים לרצפטורים ציבוריים. המשרד סבור שעצם הסטת התנאי של חו"ד המשרד להגנת הסביבה מתנאי למתן היתר בניה לתנאי לאכלוס מעידה על כך שהועדה המקומית, משיקוליה שלה, לא ראתה לנכון להתייחס ברצינות הראויה לחוות דעת המשרד והעדיפה ל"גלגל" את חוות הדעת של המשרד לשלב מאוחר כאשר הבניה בוצעה והינה עובדה קיימת. בשלב האכלוס, כאשר עמדת המשרד "הפריעה" לועדה לאשר את האכלוס, היא בחרה להתעלם מהקונפליקט ולנער מעליה את האחריות.

המשרד להגנת הסביבה אימץ מסמך מדיניות מרחקי הפרדה במקורות סיכון ניחים אגב קביעת מרחקי הפרדה בין מקורות סיכון ניחים לבין האוכלוסייה וזאת תוך פירוט אופן קביעת מרחקי ההפרדה הראויים בהליכי תכנון ובמצב קיים. מיקום הקניון במרחק מטרים ספורים ממקור סיכון סותרת את מדיניות המשרד ואין אפשרות לאשר שני שימושים אלו בסמיכות זו.

הועדה המקומית התעלמה מעמדתו הנחרצת של המשרד להגנת הסביבה, ובכך היא חטאה במילוי תפקידה שעה שהתעלמה מנתון רלוונטי בקבלת החלטה ובכך יצאה תחת ידה החלטה בלתי סבירה. לפיכך אנו סבורים כי שגתה הועדה המקומית לכל אורך הדרך באופן טיפולה בבקשה. ולבסוף קיבלה החלטה שאינה סבירה ואנו פונים לועדת הערר הנכבדה על מנת שתבטל החלטה זו ולא תאשר את טופס האכלוס למבנה המסחרי.

על החתום

א. סלע
אלכס פרליק
נציג שר המדיניות

16/8

דורית סלע
נציגת השר להגנת הסביבה

לוטה הנספחים הבאים:

1. פרוטוקול ישיבת ועדה מקומית מתאריך 28.8.11
2. חוות דעת היועץ המשפטי של הועדה המקומית עירית עכו, בעניין בקשת חב' עזריאלי להקמת מרכז מסחרי, מתאריך 1.3.09
3. החלטת ועדה מקומית עירית עכו מתאריך 13.9.09
4. החלטת ועדה מקומית עירית עכו מתאריך 26.4.10
5. פרוטוקול ישיבה בעירית עכו מתאריך 6.6.10
6. החלטת ועדה מקומית עירית עכו מתאריך 27.6.10
7. חוזר מנכל המשרד להגנת הסביבה מדיניות מרחקי הצבה במקורות סיכון נייחים, מתאריך 12.6.11
8. חוות דעת גב' סמאח בשארה, ממונה חומרים מסוכנים במשרד להגנת הסביבה מחוז צפון, בעניין סיכונים לאוכלוסייה השוהה בקניון עזריאל בצמוד למפעל שטראוס גלידות בעכו, מתאריך 6.10.11

